

hvert Postbud. Glæden over denne Refom ligger altsaa ikke i selve Summens Størrelse, det bedste ved den er maaske, at disse Postbude faa Tilladelse til at gaa i en anden Frakke end den tykke og svære, de hidtil have gaaet med. Det er bekendt, at Postmestrene flere Steder i Landet bestemt have fordret, at et Postbud ikke maa optræde undtagen i den regelmenterede Frakke, og ikke har Lov til f. Eks. at gaa i sin egen Frakke, og man har derfor kunnet se ude i Landet, at Landpostbudene, naar de ere komne uden for Postmesterens Synsvidde, trække Frakken af og gaa i Skjortæærmer, idet de bære Frakken paa Armen. Nu ere vi, som sagt, komne ud over denne Vanskelighed, og det glæder mig, at denne Sag for saa vidt har naaet en Løsning. Jeg vil haabe, at vi med den højtærede Ministers Hjælp til næste Aar kunne naa til et lige saa godt Resultat for de andre Postbudes Vedkommende.

Jeg skal derefter omtale et andet Forslag, som har været fremdraget til Forhandling her i Salen de to foregaaende Aar, nemlig Spørgsmaalet om en Bevilling til Foredrag for Industriarbejdere. Det er bekendt — den ærede Ordfører har ogsaa omtalt det — at der i en Række af Aar er givet saadanne Bevillinger til Afholdelse af Foredrag til Fællesrepræsentationen for Industri og Haandværk. Jeg har anket over, at disse Bevillinger ikke ogsaa kunne blive udstrakte til Arbejderne. Jeg har flere Gange paataalt, at Finansloven paa mange Steder fremtræder som en grim Klasselov, der kun tager Hensyn til visse enkelte Klasser, men derimod ikke til andre ligeberettigede Samfundsklasser. Det glæder mig derfor, at vi i Aar ere naaede til, at dette Klasseprincip paa dette Punkt er taget bort, og jeg vil haabe, at vi i Fremtiden paa mange andre Punkter maa naa til, at dette Klassepræg maa forsvinde fra Finansloven Punkt for Punkt. Som sagt, paa dette Punkt er det nu sket, og Industriens Arbejdere ville efter det Forslag, her er stillet, blive lige-stillede med andre, nemlig med Mestrene inden for Industrien. Men det er jo et Spørgsmaal, om den Maade, hvorpaa denne Sag skal løses, er god. Det er noget helt nyt, vi her skulle ind paa. Disse Penge skulle gives til Foreninger, som foreløbig ikke eksistere, som først skulle dannes, der skal skabes ny Rammer, inden for hvilke disse Penge skulle administreres. Jeg havde derfor langt hellere set, at vi vare blevne staaende ved det, jeg havde foreslaaet i Fjor, nemlig at Fællesrepræsentationen for

Industri og Haandværk havde beholdt det samme Beløb, den hidtil har haft, og at man saa ved Siden deraf havde indført en ny Bevilling, som blev given til de samvirkende Fagforeninger. Men dette Ord „Fagforeninger“ synes at være saa afskrækkende i den højtærede Ministers Øren, at saa snart han hører Tale om det, vil han ikke være med. Derfor have vi nu stillet dette Forslag om paa denne Maade at give disse 8,000 Kr., der altsaa skulle fordeles til dem, der arbejde i Industriens Tjeneste. Det er jo muligt, at der kan komme noget godt ud af det, men det er heller ikke udelukket, at det ikke bliver saaledes, som man har tænkt sig det. Det er jo, som sagt, noget nyt, vi her skulle indlade os paa. Jeg ser ikke rettere, end at det vil blive nødvendigt, at Fællesrepræsentationen for Industri og Haandværk danner Foredragsforeninger inden for sin Kreds, og det samme maa ganske sikkert blive Tilfældet inden for Fagforeningerne, for at der kan være Foreninger til at modtage Pengene fra Ministeriet og sørge for, at de blive anvendte i det tilsigtede Øjemed. Men derved opnaar den højtærede Minister jo ikke noget som helst. Der kan nemlig fornuftigvis ikke være Tale om at holde Foredrag for Industriens Arbejdere i dette Land, uden at man bliver nødt til at tale netop for Fagforeningernes Medlemmer. Det hele er ikke andet end Historien om Tordenskjolds Soldater. Man undgaar ganske vist Navnet, men i Realiteten er det Fagforeningens Medlemmer, som ville blive Tilhørere ved disse Foredrag. Jeg synes derfor, at vi helst burde have undgaaet disse Omsvøb og stillet Sagen som den slet og ret er og bliver, altsaa give Tilskud først til Fællesrepræsentationen for Industri og Haandværk og dernæst til det samvirkende Fagforbund. Jeg antager, at naar hele Udvalget er gaaet med til denne Bevilling, er det sket under den bestemte Forudsætning, at den vil blive administreret af den højtærede Minister uden nogen som helst Partiskhed, at der ikke vil blive taget Hensyn til Tilhørernes politiske Standpunkt, hvilket Parti de end tilhøre, og jeg vil haabe, at den højtærede Minister vil holde et saadant Hensyn fuldstændig ude af Betragtning. Hvad den Fordring angaar, at Foredragene skulle være af faglig, teknisk eller almindeligt belærende Indhold, tør jeg forsikre den højtærede Minister, at den fra Arbejdernes Side vil blive iagttaget med al mulig Loyalitet, saa at der ikke vil blive holdt andre Foredrag end dem, der her er Tale om. Det er ogsaa min